

Erken Çocuklukta Oyun Gelişimi ve Eğitimi

Editör: Duygu YALMAN POLATLAR

Editör: Dr. Öğr. Üyesi Duygu YALMAN POLATLAR

ERKEN ÇOCUKLUKTA OYUN GELİŞİMİ VE EĞİTİMİ

ISBN 978-625-7676-08-3

DOI 10.14527/9786257676083

Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazarlarına aittir.

© 2021, PEGEM AKADEMİ

Bu kitabın basım, yayım ve satış hakları Pegem Akademi Yay. Eğt. Dan. Hizm. Tic. A.Ş. ye aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı; mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz. Bu kitap T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır. Okuyucularımızın bandrolü olmayan kitaplar hakkında yayınevimize bilgi vermesini ve bandrolsüz yayınları satın almamasını diliyoruz.

Pegem Akademi Yayıncılık, 1998 yılından bugüne uluslararası düzeyde düzenli faaliyet yürüten **uluslararası akademik bir yayinevi**dir. Yayımladığı kitaplar; Yükseköğretim Kurulunca tanınan yükseköğretim kurumlarının kataloglarında yer almaktadır. Dünyadaki en büyük çevrimiçi kamu erişim kataloğu olan **WorldCat** ve ayrıca Türkiye’de kurulan **Turcademy.com** tarafından yayınları taranmaktadır, indekslenmektedir. Aynı alanda farklı yazarlara ait 1000’in üzerinde yayını bulunmaktadır. Pegem Akademi Yayınları ile ilgili detaylı bilgilere <http://pegem.net> adresinden ulaşılabilmektedir.

I. Baskı: Ocak 2021, Ankara

Yayın-Proje: Şehriban Türüldür
Dizgi-Grafik Tasarım: Müge Çetin
Kapak Tasarım: Pegem Akademi

Baskı: Vadi Grup Basım A.Ş.
İvedik Organize Sanayi 28. Cadde 2284 Sokak No:105
Yenimahalle/ANKARA
Tel: (0312) 394 55 91
Yayıncı Sertifika No: 36306
Matbaa Sertifika No: 49180

İletişim

Karanfil 2 Sokak No: 45 Kızılay/ANKARA
Yayınevi: 0312 430 67 50 - 430 67 51
Dağıtım: 0312 434 54 24 - 434 54 08
Hazırlık Kursları: 0312 419 05 60
İnternet: www.pegem.net
E-ileti: pegem@pegem.net
WhatsApp Hattı: 0538 594 92 40

ÖN SÖZ

Oyun, çocuk denilince insanların ilk aklına gelen kavramlardan birisidir. Çocuğa özgü ve çocukluk döneminin vazgeçilmez bir parçası olarak görülmektedir. Geçmişten günümüze kadar önemini yitirmeden çocukların hayatlarının merkezinde olmasını sağlayan bu eylemin farklı yönlerden ele alınması, çocukların yüksek yararını gözeten eğitimcilerin sorumlulukları arasında yer almaktadır. Bilgi teknolojilerinin gün geçtikçe hayatımızda daha fazla yer kaplamasıyla birlikte çocuklar da geçmişle kıyaslandığında daha erken yaşlarda teknolojik araçlarla tanışmakta ve zamanlarının önemli bir bölümünü ekran karşısında geçirebilmektedirler. Bu husus, erken çocukluk eğitiminde çalışan eğitimciler ve araştırmacılar olarak bizlerin bahsedilen sorumluluklarını arttırmaktadır. Çocuğun kendini çocuk gibi hissetmesini sağlayabilmek adına oyuna hak ettiği değeri vermemiz gerektiğini bu sebeple kitap boyunca vurguladık. Bir çocuğun gözlerindeki mutluluk ve sevinci oyun oynarken gözlemlemek en olası durumlardan biridir. Bu noktada, oyunun gelişimsel bir bakış açısıyla ele alınmasının çocukların gözlerindeki mutluluğu arttıracak adımlardan birisi olduğunu ifade ettik.

Bu bağlamda, kitabımızda oyunun tanımı, tarihsel gelişimi ve oyun kuramları, oyunun gelişim alanlarına katkısı, gelişim dönemlerinde (bebeklik—ilk çocukluk ve orta çocukluk) oyun, oyun alanları, çocuğu değerlendirmede oyunun yeri ve önemi, özel eğitimde oyun, oyun terapisi ve oyun etkinliklerini planlama ve uygulama konuları incelenmiştir. Her bölümünde oyunun farklı yönlerinin ve özelliklerinin ele alındığı kitabımızda, erken çocukluk eğitiminin merkezinde çocuğun olduğunun altı çizilmiştir.

Çalışmamızı başlatan ve bizleri bir araya getiren sevgili hocamız Prof. Dr. Zarife Seçer'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım. Kitapta yer almayı kabul edip emek veren tüm yazarlarımıza teşekkür ederim. Kitabın araştırmacılara, öğretmenlere, öğrencilere, anne-babalara ve oyunla ilgilenen herkese rehberlik etmesi dileklerle...

Dr. Öğr. Üyesi Duygu YALMAN POLATLAR

ORCID No: 0000-0002-9030-5814

İstanbul, Ocak 2021

BÖLÜMLER VE YAZARLARI

Editör: Dr. Öğr. Üyesi Duygu YALMAN POLATLAR

1. BÖLÜM: Oyunun Tanımı ve Önemi

Dr. Öğr. Üyesi Fatma YAŞAR EKİCİ, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
ORCID No: 0000-0001-9159-3312

2. BÖLÜM: Oyunun Gelişime Katkıları

Arş. Gör. Merve ÖZER, İstanbul Kültür Üniversitesi
ORCID No: 0000-0002-8474-1425

3. BÖLÜM: Oyunun Tarihsel Gelişimi ve Oyun Kuramları

Dr. Öğr. Üyesi İsa KAYA, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi
ORCID No: 0000-0003-3604-1368

4. BÖLÜM: Bebeklik Döneminde Oyun

Prof. Dr. Serdal SEVEN, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi
ORCID No: 0000-0003-3965-4725
Öğr. Gör. Zeynep Deniz SEVEN, İstanbul Esenyurt Üniversitesi
ORCID No: 0000-0003-3900-989X

5. BÖLÜM: İlk Çocukluk Döneminde Oyun Evreleri ve Oyun Türleri

Dr. Öğr. Üyesi Duygu YALMAN POLATLAR, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi
ORCID No: 0000-0002-9030-5814
Neslihan ORHAN, Milli Eğitim Bakanlığı
ORCID No: 000-0002-1623-5539
Ümmühan Seçil İNAN DEMİR, Milli Eğitim Bakanlığı
ORCID No: 0000-0002-3678-8077

6. BÖLÜM: Orta Çocukluk Döneminde Oyun

Doç. Dr. Bengü TÜRKÖĞLU, Necmettin Erbakan Üniversitesi
ORCID No: 0000-0001-6347-691X

7. BÖLÜM: Oyun Alanları

Dr. Öğr. Üyesi Duygu YALMAN POLATLAR, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi
ORCID No: 0000-0002-9030-5814

8. BÖLÜM: Oyunun Çocuğu Değerlendirmedeki Rolü ve Önemi

Dr. Öğr. Üyesi Duygu Yalman POLATLAR, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi
ORCID No: 0000-0002-9030-5814
Öğr. Gör. Eylem Bayram TUNCAY, İstanbul Kültür Üniversitesi
ORCID No: 0000-0003-3888-3630

9. BÖLÜM: Oyun Etkinliği Hazırlama ve Uygulama

Öğr. Gör. Eylem BAYRAM TUNCAY, İstanbul Kültür Üniversitesi
ORCID No: 0000-0003-3888-3630

10. BÖLÜM: Özel Eğitimde Oyun

Öğr. Gör. Uzm. Gökçen İLHAN İLDİZ, Tekirdaę Namık Kemal Üniversitesi
ORCID No: 0000- 0002-2091-5270

11. BÖLÜM: Oyun Terapisi

Dr. Öğr. Üyesi Muhammet Ü. ÖZTABAK, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi
ORCID No: 0000-0003-4923-2163

İÇİNDEKİLER

Ön Söz.....	iii
Bölümler ve Yazarları.....	v

1. BÖLÜM

OYUNUN TANIMI VE ÖNEMİ

Giriş.....	1
1. Oyunun Tanımı.....	1
2. Oyun Kavramının Yakından İlişkili Olduğu Kavramlar.....	4
2.1. Oyun ve Oyuncak.....	4
2.2. Oyun ve Oyuncak Müzeleri.....	5
2.3. Oyun ve Oyuncak Kütüphaneleri.....	6
3. Oyunun Özellikleri.....	8
4. Oyunun Önemi.....	9
5. Oyunun Tarihçesi.....	12
Kaynakça.....	13

2. BÖLÜM

OYUNUN GELİŞİME KATKILARI

1. Giriş.....	17
1.1. Oyun Nedir?.....	18
2. Erken Çocukluk Döneminde Oyun ve Gelişim Alanlarına Katkısı.....	20
2.1. Oyun ve Bilişsel Gelişim.....	21
2.2. Oyun ve Dil Gelişimi.....	22
2.3. Oyun ve Sosyal Duygusal Gelişim.....	22
2.4. Oyun ve Motor Gelişim.....	25
2.5. Oyun ve Özbakım Becerileri.....	26
Özet.....	26
Kaynakça.....	27

3. BÖLÜM

OYUNUN TARİHSEL GELİŞİMİ VE OYUN KURAMLARI

Giriş.....	33
1. Oyunun Tarihsel Gelişimi.....	34
2. Oyun Kuramları	37
2.1. Klasik Kuramlar	38
2.2. Fazla Enerji Kuramı	38
2.3. Dinlenme Kuramı	38
2.4. Öncül Deneme Kuramı.....	38
2.5. Tekrarlama Kuramı.....	39
2.6. Dinamik Kuramlar.....	39
2.7. Freud'un Oyun Kuramı.....	39
2.8. Piaget'in Oyun Kuramı.....	40
2.9. Vygotsky'nin Oyun Kuramı.....	41
3. Diğer Oyun Kuramları	42
3.1. Huizinga'nın Kuramı	42
3.2. Helenko Sistem Kuramı	43
3.3. Berlyne Oyun Kuramı	43
3.4. Smilansky'nin Oyun Kuramı	44
3.5. Parten'in Oyun Kuramı.....	45
Sonuç.....	46
Kaynakça.....	47

4. BÖLÜM

BEBEKLİK DÖNEMİNDE OYUN

Giriş	49
1. Bebeklik Döneminde Oyun Nelerden Etkilenir?.....	50
2. Bebeklik Döneminde Oyunun Türleri	50
2.1. Kişilerarası Etkileşimler	51
2.2. Nesne Odaklı Oyun	52
3. Bebeklikte Oyunun İşlevleri	53
4. Bebeklik Döneminde Oyunun Gelişimsel Süreci	54
5. Miş Gibi Oyunlar	58
Sonuç.....	59
Kaynakça.....	59

5. BÖLÜM

İLK ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE OYUN EVRELERİ VE OYUN TÜRLERİ

1. Çocuğun Gelişimine Bağlı Oyun Aşamaları	61
2. Bilişsel Oyun Aşamaları	61
2.1. Piaget'nin Oyun Aşamaları.....	62
2.2. Smilansky'in Oyun Aşamaları.....	63
2.2.1. Fonksiyonel (İşlevsel) Oyun Aşaması	63
2.2.2. Yapı- İnşa Oyun Aşaması.....	63
2.2.3. Dramatik Oyun Aşaması	64
2.2.4. Kurallı Oyun Aşaması.....	64
2.3. Parten'in Sosyal Oyun Aşamaları.....	65
3. Oyun Türleri	67
3.1. Fiziksel-Hareket Oyunu	67
3.2. Nesne Oyunu	68
3.3. Hayali/-Mış Gibi Yapma Oyunu	68
3.4. Dil Oyunu	69
3.5. Seslerle Oyun.....	69
3.6. Dil Bilimiyle Oyun.....	69
3.7. Sosyal Oyun	70
3.8. Kurallı Oyun.....	70
Kaynakça.....	71

6. BÖLÜM

ORTA ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE OYUN

1. Orta Çocukluk Dönemi	73
2. Orta Çocukluk Döneminin Gelişimsel Özellikleri ve Oyunun Etkisi	74
3. Orta Çocukluk Döneminde Gelişim ve Oyun İlişkisi.....	77
4. Orta Çocukluk Döneminde Oyun Davranışı.....	79
5. Orta Çocukluk Döneminde Oynanan Oyun Türleri.....	83
Kaynakça.....	86

7. BÖLÜM

OYUN ALANLARI

1. Materyal Seçiminde Dikkat Edilmesi Gereken İlkeler	93
1.1. İç Mekân	94
1.1.1. Öğrenme Merkezleri	98
1.1.2. Dramatik Oyun Merkezi.....	100
1.1.3. Blok Merkezi	101
1.1.4. Kitap Merkezi	102
1.1.5. Fen ve Matematik Merkezi	103
1.1.6. Sanat Merkezi	103
1.1.7. Müzik Merkezi	104
1.2. Açık Hava Oyun Alanları	106
2. Yirmi Birinci Yüzyılda Oyun Alanını Yeniden Düşünmek	110
Kaynakça	112

8. BÖLÜM

OYUNUN ÇOCUĞU DEĞERLENDİRMEDEKİ ROLÜ VE ÖNEMİ

1. Oyunun Küçük Çocukların Hayatındaki Yeri ve Önemi.....	115
1.1. Erken Çocukluk Eğitiminde “Değerlendirme” Nedir?	116
1.2. Öz Değerlendirme Nedir?.....	117
1.3. Çocukların Kendilerini Değerlendirmelerine Nasıl Yardım Ederim?	117
2. Çocukların Öğrenmelerini Nasıl Değerlendiririz?	119
3. Anekdot (Vak'a Kaydı)	120
4. Gelişim Kontrol Listeleri ve Standart Testler.....	120
5. Portfolyo Değerlendirme.....	120
6. Programa Dayalı Değerlendirme	121
7. Çocukları Gözleme Yöntemleri	122
7.1. Doğal Gözlem.....	122
8. Eğitimcilerin Çocukları Değerlendirirken Karşılaştıkları Zorluklar	123
9. Değerlendirmenin Üstesinden Gelmeye Yardımcı Olacak Stratejiler	124
10. Değerlendirmeyi Ailelerle Paylaşmak	124
11. Değerlendirme Hakkında Ailelerle İletişim Kurma Yolları.....	125
Kaynakça	125

9. BÖLÜM

OYUN ETKİNLİĞİ HAZIRLAMA VE UYGULAMA

1. Hayatla Tanışmanın İlk Adımı ‘Oyun’	127
1.1. Oyun Oynamak İçin Şartların Gerçekleşmesi	128
1.2. Çocukların ve Yetişkinlerin ‘Oyun’ Olarak Adlandırdığı Bu Gizemli Eylem Nedir?.....	128
1.3. Oyun Etkinliği Planlama	129
1.4. Oyun Etkinliği Planlamada “ÖNCE GÜVENLİK”	131
1.5. Çocukları Yakından Denetlemek.....	131
2. Oyun Etkinliğinin İçeriğini Planlama ve Uygulama	131
2.1. Uygulama	132
2.1.1. Oyunlar Arası “İyi Geçişler”	132
2.1.2. Oyun Planlamada Yetişkinin Rolü	133
3. Oyun Örnekleri	134
Kaynakça	138

10. BÖLÜM

ÖZEL EĞİTİMDE OYUN

1. Giriş	141
1.1. Özel Eğitimde Oyun.....	143
1.1.1. Özel Gereksinim Türüne Göre Çocuklarda Oyun Davranışları ve Özel Gereksinimli Çocukların Oyun Yoluyla Gelişimlerini Destekleme ...	145
2. Özel Gereksinimli Çocuklarda Oyun Materyali Kullanımı ve Oyuncak Seçimi.....	150
3. Özel Gereksinimli Çocuklarda Dış Mekan Oyunları.....	151
4. Kaynaştırma/Bütünleştirme Uygulamalarında Oyunun Önemi	152
5. MEB 2013 Programında Özel Gereksinimli Çocuklar İçin Uyarlamalar	153
Sonuç ve Öneriler	155
Kaynakça	156

11. BÖLÜM

OYUN TERAPİSİ

1. Oyun Terapisi Nedir?.....	161
2. Oyun Terapisi Tarihi.....	163
3. Oyun Terapisinden Kimler Faydalanabilir?.....	167
4. Oyun Terapisi İçin Nasıl Bir Ortam Gereklidir?.....	168
5. Oyun Terapisinde Hangi Oyuncaklar Kullanılır?	169
6. Oyun Terapisi Sürecindeki Aşamalar	171
7. Oyun Terapisi Teknikleri Nelerdir?	172
7.1. Jungian Analitik Oyun Terapisi	174
7.2. Çocuk Merkezli Oyun Terapisi	175
7.3. Deneyimsel Oyun Terapisi	177
7.4. Filial Terapi	181
7.5. Grup Oyun Terapisi.....	182
7.6. Gelişimsel Oyun Terapisi.....	183
7.7. Theraplay.....	186
8. Çocuk Merkezli Oyun Terapisi Olgu Örneği	188
Kaynakça.....	191
Yazarlar Hakkında.....	193

1. BÖLÜM

OYUNUN TANIMI VE ÖNEMİ

Dr. Öğr. Üyesi Fatma YAŞAR EKİCİ - İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
ORCID No: 0000-0001-9159-3312

“Oyun, görünüşte akla uymaz ama çocuk oyunla akıllanır.”

Mevlana

GİRİŞ

Asırlar boyunca eğitimciler, pedagoglar, filozoflar, sosyologlar, yazarlar ve sanatçılar oyun olgusu konusunda çeşitli görüşler ortaya koymuşlardır. Çocukluk kavramı ile ilgili düşüncelerin zaman içerisinde değişmesi ve oyunun çocuğun eğitimi üzerinde olan önemi farklı açılardan değerlendirilse de bu görüşlerin çoğu varlığını devam ettirmektedir. Bu görüşlerin değerlendirilmesi; yetişkinlerin çocuklara, çocukluğa ve günümüz toplumundaki oyunun rolünün değerlendirilmesine açıklık getirecektir (Seefeldt ve Barbour, 1994). Bu çerçevede kitabın bu bölümünde oyunun tanımı, oyun kavramının yakından ilişkili olduğu kavramlar olarak oyuncak, oyuncak müzeleri ve oyuncak kütüphaneleri, oyunun özellikleri ve önemi ile oyunun tarihçesi hakkında bilgi verilmiştir.

1. OYUNUN TANIMI

Eğitim bilimleri alanında oyun; bir amaca ya da geleceğe ilişkin bir doyuma dayanmayan, amacı kendi içinde bulunan eğlendirici etkinlik olarak tanımlanmaktadır. Çocuk gelişimi alanında oyun; bir amaca yönelik olan ya da olmayabilen, kurallı ya da kuralsız olabilen, çocukların isteyerek ve hoşlanarak yer aldığı, fiziksel, bilişsel, dilsel, duygusal ve toplumsal gelişiminin temeli olan, gerçek yaşamın bir parçası ve en etkin öğrenme aracı olarak tanımlanır. İnsan ve Toplum bilimleri alanında ise oyun; toplumsallaşmayı ve kültürleşmeyi sağlayan, simgesel anlamları olan, iletişim yolları açan, kurmaca ve kurallı bir ortamda yaratılan, boş zaman geçirme etkinliği olarak tanım bulur (<http://www.tubaterim.gov.tr/> Erişim Tarihi: 4.10.2020)

Yörükoğlu'nun (1997) yaptığı tanımda oyun, çocuğun özgürlüğüdür. Oyun çocuktaki tüm yetenekleri uyandıran, onun serpilip açılmasına yarayan bir dürtüdür.

Hollandalı kültürel tarihçi Johan Huizinga'ya (2010) göre oyun, özgürce razı olunan, ama tümüyle emredici kurallara uygun olarak belirli zaman ve mekân sınırları içinde gerçekleştirilen, amaçlı, gerilim ve sevinç duygusu ile 'alışılmış hayat'tan 'başka türlü olmak' bilincinin eşlik ettiği, iradi bir eylemdir.

Freud'a göre oyun, 'çocuğun karşılaştığı travmatik olayların kontrolünü sağladığı bir platformdur. Çocuk oyun esnasında var olan negatif duygu ve düşüncelerini boşaltarak 'katarteik etki' oluştururken, oyunlar sayesinde karşılaştığı travmatik yaşantılar sonucunda oluşan olumsuz düşüncelerden de sıyrılmaktadır (Freud, 1961).

Boratav'a (1994) göre oyun, çocukların ve büyüklerin günlük koşuşturmalarından ayırabildikleri boş zamanlarında herhangi bir üretim çabasını ya da başka türden bir hizmeti zorunlu kılmadan, sadece eğlenme yolu ile dinlenmelerini sağlayan eylemlerdir.

Dasen (1984) oyunu, 'toplumun aynası' olarak tanımlar. Ona göre oyun toplumun temel değerlerini yansıtır ve bunları çocuğa aktarır.

Froebel, oyunu çocuğun geleceğine atılmış tohumlar olarak tanımlamıştır. Piaget, oyunu tanımlarken "uyum" kavramına vurgu yapmıştır. Montaigne ise oyunu çocukların gerçek işi olarak adlandırmıştır. Montessori, "Oyun çocuğun işidir" tanımlamasını yapmıştır (Ernst, 2018; Tuğrul ve diğ., 2014; Koçyiğit ve diğ., 2007).

Akandere'ye (2003) göre oyun, çocuğun en katkısız ve ruhsal tatminini en çok sağlayan uğraşısıdır.

Vygotsky'e göre oyun; çocukların hayali bir durum yarattıkları, roller alarak o rolleri belirli bir dizi kuralı takip ederek oynadıkları bir süreçtir. Ona göre oyun keşifler, nesne manipülasyonları, hareket etkinlikleri ve kurallı oyunlar gibi etkinlikleri içermez (Bodrova ve Leong, 2007)

Yavuzer'e (2007) göre oyun, çocuk için gerçek dünya ile hayal dünyası arasındaki köprüdür.

Pskiyatrist Stuart Brown oyunun tüm sanat, oyun kitapları, spor, film, moda, eğlence ve merakın temeli olduğunu, medeniyet olarak ne düşünüyorsak oyunun o olduğunu belirtir (Goldstein, 2012).

Wittgenstein, felsefe açısından oyunu ele almış ve felsefe alanında oyun olgusunun anlaşılabilmesinin dil oyunları kavramının incelenmesi ile mümkün olacağı fikrini savunmuştur. Günümüze dek var olagelmiş tüm topluluklar oyun oynar ve bu oyunlar birbirlerine yakın unsurları bünyelerinde barındırmaktadırlar. Yine de 'oyun' kelimesi anlam bakımından kavramı tam olarak ifade etmekte farklılık göstermektedir ve farklı dillerde farklı biçimlerde karşımıza çıkmaktadır. Bir dil, kelimenin kavramını diğer dillerden daha iyi bir araya getirmiş olabilir. Oyun kavramı tarihsel sürece ve dillere geç girmiş bir kavramdır. Hint-Avrupa dillerinde oyunu ifade eden bir kelimeye rastlanmadığı gibi, germanik dillerde oyunu belirten farklı terimler kullanılmıştır. Yunanca'da -ında eki, çocuk oyunlarını belirten bir son ek olarak kullanılmaktadır. Bu ek tam bağımsız, indirgenemez ve çekimsizdir. Bu ekin bağımsız, özgürlükçü ve indirgenemez özelliği oyun kavramının niteliklerini oluşturması açısından önemlidir (Cacho-Duran, 2016). Japonya'da 'asbase-kotoba'; 'saraylı dil' anlamına gelir ve yüksek mertebeden kişiler tarafından kullanılır. Tam kelime anlamı oyun dilidir. Bu görüşe göre üst sınıflar en küçük eylemlerinde bile oyun oynuyor sayılmaktadırlar. Günlük dilde "Tokyo'ya varıyorsunuz" cümlesinin saraylı dilde karşılığı "Tokyo'ya varışınızı oynuyorsunuz" dur. Bunun gibi sıradan bir eylemden tutunda ölüm gibi ciddi bir konudan bahsederken de "babanızın öldüğünü haber aldım" yerine "babanız bey efendinin ölümü oynadığını haber aldım" diye kullanılmaktadır (Huizinga, 2010).

Oyuna tek bir çocuk veya bir grup çocuk da katılabilir. Oyuncaklarla inşa edilebilir veya çocuğun hayal gücünden başka hiçbir şey yoktur. Bir oyun birkaç dakikada sonlanabilir veya günlerce devam edebilir. Oyun, çocuğun bireyselliğini ifade eder. Oyun bilişsel, dil, fiziksel/hareket, sosyal ve duygusal gelişimin merkezinde yer alır (Eliason ve Jenkins 2003; Leland ve Fisher 2006; Mayesky 2006; Akt. Aksoy ve Dere Çiftçi, 2019).

Yetişkinler için oyun, günlük işlerini tamamladıklarında yaptıkları bir şeydir. Oyun bir rahatlama biçimidir. Çocuklar için oyun, tüm gün yaptıkları bir şeydir. Oyun hayattır ve hayat oyundur. Çocuklar için oyun, öğrenme ve iş arasında ayırım yoktur. Çocuklar doğuştan oyuncudur. Oyun oynamaktan haz alır ve her vakit oyun oynayabilirler. Onlar için oyun; tabii, spontan, haz alınan, sonunda ne olduğuna değil anlamına odaklanma eylemidir (Mayesky 2006; Benham & Slotnick, 2006).

Çocukların etrafını keşif sürecinde bol bol hareket etmeleri, faal olmaları gerekmektedir. Çevresiyle sözel iletişimde olan çocuk aynı zamanda hareketlerle de iletişimde bulunmaktadır. Öğrenilen her hareket oyun esnasında pekiştirilir. Dolayısıyla oyun, edinilen hareketin beceriye dönüştürüldüğü eğlenceli bir faaliyettir (İnan, 2003).